

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 109

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 februarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 313 din 20 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997	2-4	Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 400/2001 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea activității personalului sanitar veterinar în unitățile prevăzute la art. 30 alin. 3 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și privind aprobarea tarifelor care se percep pentru activitatea de asistență, inspecție și control sanitar veterinar de stat în unitățile de tăiere a animalelor, inclusiv a păsărilor, de colectare, prelucrare, procesare, depozitare și valorificare a produselor de origine animală
Decizia nr. 351 din 19 decembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare	4-6	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
50. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru modificarea și completarea		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 313**

din 20 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, excepție ridicată de Mircea Ursu în Dosarul nr. 4.713/2000 al Curții de Apel Iași.

La apelul nominal se prezintă Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin consilier Daniela Hudelcu, lipsind autorul excepției și Casa de Asigurări de Sănătate Iași, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea prezentă, prin reprezentant, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate considerând că modificarea unei legi organice printr-o ordonanță de urgență este conformă prevederilor art. 114 din Constituție, interdicția reglementării în domenii rezervate legii organice fiind aplicabilă doar ordonanțelor Guvernului, iar nu și ordonanțelor de urgență. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 75 din 6 martie 2001, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate având același obiect. Depune, în acest sens, note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, precizând că textul de lege criticat a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională stabilind că acesta este conform prevederilor Constituției. În acest sens se invocă Decizia nr. 34/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, prin care Curtea a statuat că interdicția prevăzută la alin. (1) al art. 114 din Constituție nu este aplicabilă ordonanței de urgență adoptate în condițiile alin. (4) al aceluiași articol. În

final se consideră că, întrucât nu se invocă elemente noi, nu sunt motive pentru reconsiderarea jurisprudenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 ianuarie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 4.713/2000, **Curtea de Apel Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997**, excepție ridicată de Mircea Ursu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin ordonanța de urgență criticată a fost modificată o lege organică, „fapt nelegal având în vedere că legislația română prevede că modificarea unei legi organice nu se poate face decât printr-un act normativ de același rang și cu respectarea aceleiași proceduri”. Se mai susține că „prin această ordonanță s-a modificat structura organelor de conducere a caselor de asigurări de sănătate, deși acestea sunt instituții publice autonome care au o structură organizatorică stabilită prin lege organică și prin propriul statut, structură care nu se poate modifica prin adoptarea unei ordonanțe de urgență, ci numai printr-o altă lege organică”.

Exprimându-și opinia asupra excepției, instanța de judecată consideră că aceasta este întemeiată, deoarece Legea asigurărilor de sănătate nr. 145/1997 nu putea fi modificată decât printr-un „act normativ de același rang și cu respectarea aceleiași proceduri”. Totodată instanța apreciază că ordonanța de urgență criticată „modifică structura organelor de conducere ale caselor de asigurări județene, deși, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 145/1997, acestea sunt instituții publice autonome cu o structură organizatorică stabilită prin legea organică și prin propriul statut aprobat în condițiile legii”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat că „interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând direct din textul constituțional“. Guvernul indică în acest sens Decizia nr. 34/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, și Decizia nr. 15/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180 din 26 octombrie 2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 31 octombrie 2000.

Critica de neconstituționalitate vizează modificările și completările aduse unei legi organice prin ordonanța de urgență a Guvernului, modificări care, în opinia autorului excepției, contravin Constituției.

Deși autorul excepției nu invocă în motivarea excepției nici un text constituțional, din modul în care a formulat critica de neconstituționalitate este evident că se referă la încălcarea dispozițiilor art. 114 din Constituție privind delegarea legislativă, text care reglementează atât condițiile emiterii ordonanțelor Guvernului în baza unei legi de abilitare adoptate de Parlament, cât și condițiile emiterii de către Guvern a ordonanțelor de urgență.

Prevederile art. 114 din Constituție sunt următoarele:

„(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.

(5) Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (5).“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru considerentele ce urmează:

Potrivit art. 114 alin. (4) din Constituție, în cazuri excepționale Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. În aceste cazuri delegarea legislativă a Guvernului se face printr-o prevedere constituțională, iar nu printr-o lege specială de abilitare, adoptată de Parlament, astfel cum este necesar pentru emiterea altor ordonanțe ale Guvernului, care nu au caracter de urgență și în cazul cărora alin. (1) al aceluiași articol interzice reglementarea în domenii care fac obiectul legilor organice. Prin urmare, prevederile art. 114 alin. (1) din Constituție, care se referă la cerințele constituționale ale emiterii de către Guvern a unor ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legii organice, nu sunt incidente în cauză, ordonanța criticată având caracter de urgență și fiind adoptată în temeiul alin. (4) al art. 114 din Constituție.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra unor excepții de neconstituționalitate referitoare la ordonanțe de urgență, statuând că interdicția reglementării prin ordonanță în domenii rezervate legii organice nu este aplicabilă ordonanței de urgență a Guvernului (spre exemplu, Decizia nr. 15/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000).

În ceea ce privește critica potrivit căreia ordonanța de urgență criticată ar fi neconstituțională, deoarece o lege organică, astfel cum este în speță Legea nr. 145/1997, nu ar putea fi completată sau modificată decât tot printr-o asemenea lege organică, Curtea constată nu numai că este neîntemeiată, dar este chiar contrară prevederilor constituționale ale art. 114 alin. (4) referitoare la delegarea legislativă, conform cărora Guvernul este abilitat să emită, în cazuri excepționale, ordonanțe de urgență, fără nici o restricție de reglementare în domeniul legilor organice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, excepție ridicată de Mircea Ursu în Dosarul nr. 4.713/2000 al Curții de Apel Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 351

din 19 decembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Ministerul Educației și Cercetării — Inspectoratul Școlar Județean Mureș în Dosarul nr. 159/2001 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 11 decembrie 2001 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 18 decembrie 2001 și apoi pentru data de 19 decembrie 2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 159/2001 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Educației și Cercetării — Inspectoratul Școlar Județean Mureș într-o cauză având ca obiect apelul declarat de Steluța Ișzlai împotriva sentinței civile nr. 6.658/2000, pronunțată de Judecătoria Târgu Mureș într-un conflict de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997 încalcă prevederile art. 16, art. 32 alin. (1), art. 38 alin. (1) și ale art. 45 alin. (1) din Constituție. Astfel, se apreciază că textul de lege criticat este contrar art. 32 din Constituție, care consacră dreptul copiilor la învățătură, fiind „fundamental greșit și inadmisibil a îngădui ca unor persoane care nu au pregătire didactică corespunzătoare, dobândită prin studii de specialitate științifică, psihopedagogică și metodică, să li se confere, în mod discriminatoriu față de alte profesii (medici, juriști etc.), și periculos pentru interesul copilului, dreptul de a decide asupra educației acestuia, intervenind și operând într-un mod necalificat și neprofesional în mentalul și emoționalul său“. De asemenea, se consideră că „situația instituită de art. 16 alin. (6) ignoră faptul că devenirea

ființei umane prin instruire și educație, fără o îndrumare specializată realizată prin dascăli de carieră [...] poate pune în pericol viața psihică, ori chiar fizică a copiilor noștri, expunându-i pe aceștia la traume dintre cele mai grave“, ceea ce contravine art. 45 alin. (1) din Constituție, referitor la regimul special de protecție și de asistență a copiilor și tinerilor, în realizarea drepturilor lor. Cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că textul criticat „creează privilegii de neadmis“, „contrar interesului comun și idealului educațional consacrat de lege și abdicându-se de la principiul încadrării în muncă a acestei categorii de suplinitori potrivit competenței“. Se mai consideră că art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997 „pare a fi conceput să servească mai degrabă interesul unor persoane care, ajungând la vârsta adultă, nu au reușit să dobândească o calificare anume într-o profesie, în sensul art. 38 din Constituție, și care să le permită, în sensul aceluiași articol, alegerea unui loc de muncă potrivit competențelor dobândite prin aceasta“.

Curtea de Apel Târgu Mureș – Secția comercială și de contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens se arată că textul de lege criticat nu încalcă art. 32 alin. (1) și art. 45 alin. (1) din Constituție, întrucât „metodologia aprobată prin Ordinul nr. 3.911/31.05.2000 al Ministerului Educației Naționale prevede o procedură complexă de testare a candidaților, membrii comisiilor de testare sunt cadre specializate, iar testarea are la bază o tematică și o bibliografie ce trebuie elaborate chiar de Inspectoratul școlar județean (autorul excepției în speța de față)“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Se arată că art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997 este în deplină concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16, care consacră principiul egalității în drepturi a cetățenilor, „întrucât toți suplinitorii pot ocupa postul în urma rezultatelor obținute la interviu și la proba scrisă“. De asemenea, se apreciază că textul de lege criticat este în deplină concordanță și cu art. 32 alin. (1) din Constituție, care reglementează dreptul la învățătură, „întrucât asigură ocuparea posturilor vacante cu suplinitori, în situațiile de excepție când acestea nu au putut fi ocupate cu cadre didactice de specialitate“, iar condițiile de selecționare a suplinitorilor sunt stabilite chiar de dispozițiile considerate ca fiind neconstituționale. În sfârșit, se arată că art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997 „stabilește măsuri de natură să asigure un loc de muncă, în învățământul preuniversitar ca suplinitori, unor absolvenți de liceu cu diplomă de bacalaureat“, astfel că nu sunt încălcate preve-

derile constituționale ale art. 38 alin. (1) și ale art. 45 alin. (1).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, al căror conținut este următorul: *„În mod excepțional, în lipsa personalului didactic calificat, după epuizarea situațiilor prevăzute la alin. (1)–(4), pot fi încadrați, pe o durată de cel mult un an școlar, suplinitori fără studii corespunzătoare, care au absolvit cel puțin liceul, cu diplomă de bacalaureat, și care sunt testați prin interviu și lucrare scrisă, în profilul solicitat. Au prioritate persoanele în curs de calificare pentru învățământ, cărora li se asigură continuitatea pe post, dacă acesta nu se ocupă prin concurs, și persoanele care au funcționat în anul precedent cu statut de suplinitori, primind cel puțin calificativul «bine». Personalul didactic necalificat este obligat să participe periodic la cursuri de inițiere în profilul postului și în metodică predării disciplinei respective, organizate de inspectoratul școlar.“*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate textele de lege criticate contravin art. 16, art. 32 alin. (1), art. 38 alin. (1) și art. 45 alin. (1) din Constituție, care prevăd:

— Art. 16: *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.“;

— Art. 32 alin. (1): *„Dreptul la învățătură este asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare.“;*

— Art. 38 alin. (1): *„Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei și alegerea locului de muncă sunt libere.“;*

— Art. 45 alin. (1): *„Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să fie respinsă.

O primă critică de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997, care reglementează condițiile în care, în mod excepțional, în învățământul preuniversitar poate fi încadrat personal didactic necalificat,

constă în aceea că aceste dispoziții au caracter „discriminatoriu față de alte profesii (medici, juriști etc.)” și creează „privilegii de neadmis” pentru suplinitori, astfel încât sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Nimeni nu este mai presus de lege*”. Deși autorul excepției invocă încălcarea alin. (2) al art. 16 din Constituție, argumentele formulate în susținerea ei vizează contrarietatea față de alin. (1) al acestui text constituțional, care prevede: „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și fără discriminări.*”

Analizând această susținere, Curtea observă că în mod constant în jurisprudența sa a statuat că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Așa fiind, Curtea nu poate reține că dispozițiile criticate instituie privilegii sau discriminări între diferiții titulari ai categoriei profesionale a suplinitorilor, ci stabilește condițiile în care aceștia pot fi încadrați. Astfel, potrivit textului de lege, în învățământul preuniversitar pe post de suplinitor pot fi încadrați, în mod excepțional, pe o perioadă de cel mult un an școlar, candidați care au absolvit cel puțin liceul, cu diplomă de bacalaureat, și care sunt testați prin interviu și lucrare scrisă, în profilul solicitat, având prioritate persoanele în curs de calificare pentru învățământ. Tot astfel, personalul didactic necalificat are obligația să participe periodic la cursuri de inițiere în profilul și în metoda predării disciplinei respective, organizate de inspectoratul școlar. Textul mai prevede că această procedură se aplică, în lipsa personalului didactic calificat, posturilor rămase vacante în urma operațiunilor prevăzute la art. 10 din lege. Rezultă că dispozițiile art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1992, cu modificările și completările ulterioare, sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1),

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (6) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Ministerul Educației și Cercetării — Inspectoratul școlar județean Mureș în Dosarul nr. 159/2001 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2001.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 400/2001 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea activității personalului sanitar veterinar în unitățile prevăzute la art. 30 alin. 3 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și privind aprobarea tarifelor care se percep pentru activitatea de asistență, inspecție și control sanitar veterinar de stat în unitățile de tăiere a animalelor, inclusiv a păsărilor, de colectare, prelucrare, procesare, depozitare și valorificare a produselor de origine animală

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

având în vedere prevederile art. 33 alin. 4 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 146.423 din 13 decembrie 2001 întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 400/2001 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea activității personalului sanitar veterinar în unitățile prevăzute la art. 30 alin. 3 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și privind aprobarea tarifelor care se percep pentru activitatea de asistență, inspecție și control sanitar veterinar de stat în unitățile de tăiere a animalelor, inclusiv a păsărilor, de colectare, prelucrare, procesare, depozitare și valorificare a produselor de origine animală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 21 noiembrie 2001, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 10 din anexa nr. 1, după alineatul (2) se introduc alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins:

„(3) În limita sumelor încasate potrivit prevederilor prezentului ordin direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București pot angaja, pe perioadă determinată, personal sanitar veterinar, inclusiv pentru laboratorul sanitar veterinar de stat.

(4) În funcție de capacitatea și specificul de activitate ale unității, prezența permanentă a personalului sanitar veterinar în unitățile precizate în anexa nr. 2 la prezentul ordin se dispune de către directorul direcției sanitare veterinare județene, respectiv a municipiului București.“

2. Alineatul (2) al articolului 11 din anexa nr. 1 va avea următorul cuprins:

„(2) Se poate angaja și personal pensionat, numai în condițiile în care nu se asigură o normă întreagă pentru personalul sanitar veterinar de stat și atunci când condițiile geografice o impun.“

3. La anexa nr. 2 „Unitățile în care se asigură personal sanitar veterinar de stat pentru desfășurarea activității de asistență, inspecție și control sanitar veterinar de stat“, după punctul 11 se introduce punctul 12 cu următorul cuprins:

„12. Combinat de carne.“

4. Anexa nr. 3 „Tarife pentru activitatea de asistență, inspecție și control sanitar veterinar de stat în unitățile prevăzute la art. 30 alin. 3 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare“ se modifică și se completează după cum urmează:

a) punctul II se elimină;

b) punctul III devine punctul II și va avea următorul cuprins:

„II. tranșarea și/sau prelucrarea cărnii în unități independente: 3 euro/tonă carne și/sau alte materii prime de origine animală recepționate

— dacă operațiunile de tranșare și/sau de prelucrare se efectuează în unități în care s-a obținut carnea (abatoare), la tarifele prevăzute la pct. II se adaugă 0,5 euro/tonă carne intrată la tranșare și/sau prelucrare

— dacă în unitățile cu abatorizare se recepționează pentru tranșare și/sau prelucrare carne din alte surse decât abatorizarea proprie, pentru această carne se percep tarifele precizate la pct. II“

5. Punctul IV devine punctul III și va avea următorul cuprins:

„III. unități independente de prelucrare membrane naturale: 3 euro/tonă/produs materie primă de origine animală recepționat“

6. Punctul V devine punctul IV și va avea următorul cuprins:

„IV. — depozite/antrepozite frigorifice: 2 euro/tonă produs de origine animală recepționat

— depozite alimentare: 2 euro/tonă produs de origine animală recepționat/10.000 ouă recepționate“

7. Punctul VI devine punctul V și va avea următorul cuprins:

„V. antrepozite frigorifice cu sală de tranșare: 2 euro/tonă de produs de origine animală recepționat pentru depozitare și 3 euro/tonă de materie primă de origine animală introdusă la tranșare“

8. Punctul VII devine punctul VI și va avea următorul cuprins:

„VI. unități de prelucrare a laptelui/produselor lactate: 0,05 euro/hl lapte crud recepționat, 1 euro/tonă alte materii prime de origine animală recepționate“

9. Punctul VIII devine punctul VII.

10. Punctul IX devine punctul VIII.

11. Punctul X devine punctul IX și va avea următorul cuprins:

„IX. unități de comercializare incluzând activitatea de tranșare carne și/sau prelucrare produse de origine

animală: 3 euro/tonă de produs materie primă introdusă la tranșare și/sau prelucrare“

12. Punctul XI devine punctul X.

13. Precizările din anexa nr. 3 vor avea următorul cuprins:

„a) Tariful pentru unitățile care taie animale și păsări, precum și pentru cele care prelucrează produse de origine animală nu poate fi mai mic de 150 euro/lună și nu poate depăși 5.000 euro/lună.

b) Pentru abatoarele de păsări se aplică numai tariful prevăzut la pct. I lit. e).

c) Produsele de origine animală depozitate în depozite integrate în unitățile producătoare, precum și în alte depozite autorizate aparținând aceleiași unități, aflate în aceeași localitate sau în alta, nu sunt supuse prevederilor prezentului ordin.“

Art. II. — Direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de aducere la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 5 februarie 2002.
Nr. 50.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro